

РЕШЕНИЕ

№ 3255

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 04.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2229** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ)

Жалбоподателят, У. Ю., Л. [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на А., понастоящем принудително настанен в СДВНЧ, чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 2, оспорва заповед рег.№ 5364з - 325 от 18.02.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни до страна на произход А. .

В жалбата са релевирани доводи, че оспорената заповед е необоснована, незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и не съответстваща на законовата цел. Жалбоподателят счита, че не следва да бъде върнат в страната си по произход А., тъй като това, предвид текущата ситуация в А., свързана с новоустановената власт на талибаните, го поставя в опасност и би довело до нарушаване на принципа за „забрана за връщане“. Възразява за допуснати нарушения в административното производство, които счита за съществени. Твърди, че не му е предоставена възможност за участие в административното производство, че не са изяснени всички относими факти и обстоятелства, че процесната заповед му е връчена на български език, без да е осигурен преводач. Претендира отмяна на заповедта.

Ответникът – директорът на Дирекция „Миграция“- МВР, чрез процесуален

представител юрк. Ч. изразява становище за неоснователност и недоказаност на депозираната жалба. От съда се иска да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от предложение, рег. № 5364р - 3457/18.02.2022г., на началник отдел „Противодействие на незаконната миграция“/П./ в дирекция „Миграция“-МВР, утвърдено от директора на Дирекция „Миграция“-МВР, че в отдел П. при дирекция „Миграция“ е получено писмо от началника на затвора [населено място], УРИ 536400 – 6728/18.02.2022г., че на 18.02.2022г. ще бъде освободен от затвора У. Ю., гражданин на Ислямска Република А., осъден на две години и шест месеца затвор, за изтърпяване на присъда по НОХД № 7555/2020г. на СРС за престъпление по чл. 152, ал. 3, т. 1 от НК.

С решение № 501102/04.02.2021г. на ВАС на РБ на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец. При извършена справка в АИС „БДС“ е констатирано, че към дата 18.02.2022г. няма образувано производство по ЗУБ.

Чужденецът не е влязъл в страната по законоустановения ред, няма адресна регистрация и разрешен срок за пребиваване в страната.

Лицето е осъдено за извършено умишлено престъпление на територията на Република България. Поведението на чужденеца и характера на извършеното от него престъпление обуславят извода, че присъствието му в страната създава предпоставки за сериозна заплаха за обществения ред. Направено е предложение спрямо У. Ю. да бъде издадена на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ заповед за налагане на ПАМ „Връщане“, която да се изпълни до страната му на произход А..

Издадена е оспорената в настоящото производство заповед № 5364з-325 от 18.02.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която на У. Ю., [дата на раждане], гражданин на А., на основание чл. 44, ал.1 и чл.41, т.1 ЗЧРБ е наложена ПАМ „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход А.. На основание чл. 60, ал. 1 от АПК е допуснато предварително изпълнение на акта. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.02.2022г.

Със заповед, рег.№ 5364з - 326 от 18.02.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, на У. Ю., [дата на раждане], гражданин на А., до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложена спрямо него ПАМ по чл.41, т.4 ЗЧРБ „връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ е наложена принудителна административна мярка, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ – принудително настаняване на чужденец в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“. Заповедта е връчена на чужденеца на 18.02.2022г., на която дата същият е фактически настанен в СДВНЧ, видно от приемо – предавателен протокол рег. № 5364р – 3462/18.02.2022г.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приети са Насоки относно нуждите от международна закрила на лица, бягащи от А. и Позиция на В. относно връщането в А.. В Насоките е посочено, че В. е загрижен, че последните събития водят до увеличаване на необходимостта от

международна бежанска закрила на хората, бягащи от А.. Управлението на талибаните се характеризира с несигурност, произвол и незачитане на върховенството на закона. Относно връщането са дадени препоръки държавите да преустановят принудителното връщане на граждани и бивши обичайно живущи в А., включително тези, чиито молби за убежище са отхвърлени. Спирането на принудителните връщания служи като минимален стандарт и трябва да остане в сила до момента, в който сигурността, върховенството на закона и положението с правата на човека в А. значително се подобрят, за да позволят достойно връщане на онези, които са решени да не се нуждаят от международна закрила. Препоръчва се също така и да не се извършва връщане в И. и П.. В. съдейства за доброволно връщане в А., но това не следва да се тълкува в смисъл, че оценява ситуацията в страната като безопасна и не препоръчва принудително връщане.

В хода на съдебното производство жалбоподателят е дал обяснения лично, чрез преводач от и на езика пашу, че не желае да се завърне доброволно в страната по произход, поради опасност за живота му.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ – директор на дирекция“Миграция“ –МВР и е мотивирана от фактическа и правна страна. Предвид извършеното в нея позоваване на предложение рег. № 5364р-3457 от 18.02.2022г., мотивите на акта следва да се считат за допълнени с посочените в последния документ факти и обстоятелства. В хода на съдебното производство е предоставена възможност на жалбоподателя да даде обяснения на разбираем и говорим от него език. Осигурено е правото му на защита чрез участие в производството. Действително, процесната заповед не е връчена в присъствието на преводач, но е обжалвана в срок, тоест не е нарушено правото на защита. Дори да са налице нарушения, те не са от категорията на съществените, които да са самостоятелно основание за отмяна на процесната заповед. Заповедта е мотивирана с посочване както на фактическите, така и на правните основания за издаването ѝ, с оглед на което е спазено изискването на чл.59, ал. 1 във вр. с чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК. Като правни основания за издаване ѝ са посочени разпоредбите на чл. 41, т. 1 вр. чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, а от фактическа страна органът е приел, че чужденецът е с отхвърлена молба за предоставяне на статут и няма законово основание за пребиваване в страната.

Съгласно чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, ПАМ „връщане“ се налага, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

Административният орган правилно е приложил посочената правна норма, доколкото след извършена справка в информационните масиви не са установени регистрирани данни за преминаване през ГКПП на Република България, тоест чужденецът е влязъл в страната не по законоустановения ред. Същевременно той няма издадено разрешение за пребиваване и пребивава в страната без законово основание. Не е в процедура по получаване на статут по ЗУБ, а предходна такава е приключила с влязло в сила решение, с което му е отказан статут. Съдът намира, че

налагането на ПАМ „връщане“ е законосъобразно и по чл.41, т. 4 от ЗЧРБ, а именно, когато по отношение на чужденеца има влязло решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище. По отношение на жалбоподателя, не е спорно, че към датата на издаване на оспорената заповед е налице влязло в сила решение, с което му е отказано предоставянето на международна закрила, за което административният орган е извършил справка в системата на ДАБ при МС и е удостоверил, че чужденецът е с отказан статут. В чл.41, т. 4 от ЗЧРБ, освен приложената хипотеза на чл. 41, т.1 от ЗЧРБ, изрично е изведено като основание за издаване на ПАМ от вида „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ и наличието на влязло в сила решение за отказ по ЗУБ. Следва да бъде споделено становището на административния орган, че са налице основанията за налагане на процесната ПАМ, т.е. наложената на жалбоподателя мярка на административна принуда е в съответствие с материално правните разпоредби на чл. 41, т.1 и т. 4 от ЗЧРБ и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Според постоянната практика на СЕС, при установяване, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл. 6, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО, при съобразяване с предвидените в член 6, параграфи 2 - 5 от нея изключения, да приемат решение за връщане. Следователно взетото решение на административния орган за налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с предвижданията на общностното право и не се установяват изключенията по чл.6, пар. 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл. 5 от Директивата.

Преценката дали А. се явява сигурна страна по отношение на чужденеца подлежи на установяване по реда на ЗУБ, т.е по реда на друго производство, свързано с произнасяне по депозирана молба за предоставяне на международна закрила. Промените в общата ситуация със сигурността в страната по произход са основание за подаване на последваща молба за закрила по ЗУБ, в което производство по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ се преценяват препоръките на В., представени от ответника.

Така изложеното води до извода, че при издаване на заповедта не е допуснато нарушение на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ. Решението за налагане на мярката е взето индивидуално и въз основа на обективни критерии по смисъла на предложение 6 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г.

По силата на чл. 9, § 1 от Директива 2013/32, кандидатите за международна закрила могат да останат в държавата членка единствено за целите на процедурата по предоставяне на закрила, докато решаващият орган се произнесе, в съответствие с процедурите на първа инстанция, установени в глава III, като изрично е установено, че това право не е право на пребиваване. Според чл. 46, § 5 от същата директива, държавите членки позволяват на кандидата да остане на територията, докато изтече срокът, в който те упражняват правото си на ефективна защита, и когато това право е упражнено в рамките на този срок в очакване на резултата от защитата. В процесния случай процедурата по предоставяне на международна закрила по отношение на жалбоподателя е приключила с влязло в сила решение, поради което оставането му в Република България към 18.02.2022г. е лишено от основание.

Според константната практиката на Съда на Европейския съюз, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални

органи трябва, по силата на чл.6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл.6, § 2-5 от нея изключения, да приемат решение за връщане - Решение от 28 април 2011 г. по дело El Dridi, C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело Achughbadian, C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело Mukarubega, C-166/13, т.57. Следователно взетото решение за налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с предвижданията на общностното право, като не се установяват изключенията по чл.6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл. 5 от Директива 2008/115.

На следващо място не са налице предпоставките на чл. 44а, ал. 5 от ЗЧРБ. Посочената норма предвижда, че чужденец, на когото е наложена принудителна административна мярка връщане, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение. Преценката за тези обстоятелства е извършена в производството по ЗУБ, в което е решено, че няма основания за предоставяне на международна закрила. В настоящото съдебно производство също не се представят доказателства, от които да се обоснове извод, че е налице страх от лично преследване, изтезание или нечовешко или унизително отношение на чужденеца поради раса, религия и др. в страната по произход А., а не само поради общата ситуация на несигурност, поради което няма законова пречка за издаването на процесната ПАМ.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав, счита, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в съответната форма, като са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването и, същата не страда от пороци, обуславящи нейната отмяна, поради което депозираната жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд-София град, I - во отделение, 43-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. Ю., Л. [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на А., понастоящем принудително настанен в СДВНЧ, чрез адв. Т. А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 2 срещу заповед рег.№ 5364з - 325 от 18.02.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни до страна на произход А..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: